

โครงการวิจัยนี้เป็นการนำเอาในโครงเวฟมาประยุกต์เป็นแหล่งกำเนิดความร้อนในการเหนี่ยวแน่นภูมิศาสตร์และไมโครแลร์พอลิเมอร์ไซเซชันเพื่อปรับปรุงคุณสมบัติพื้นผิวของซิลิกา โดยการให้ความร้อนของระบบในโครงเวฟจะทำให้โนเลกุลของสารที่มีข้อเกิดการสั่นและเสียดสีกัน ซึ่งความร้อนที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในระดับโนเลกุลนี้จะส่งผลต่อระยะเวลาในการทำปฏิกริยาและผลต่อการสร้างพิล์ม โดยในโครงการวิจัยนี้ทำการศึกษาตัวแปรต่างๆที่ส่งผลต่อปฏิกริยาในการสร้างพิล์ม ซึ่งประกอบไปด้วย กำลังในโครงเวฟ ปริมาณตัววิเริ่ม ปริมาณโนโนเมอร์ รวมไปถึงศึกษาคุณสมบัติเชิงกลของยางธรรมชาติที่ผสมซิลิกาที่ผ่านการปรับปรุงพื้นผิว

จากการศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อการสร้างพิล์มพบว่า อัตราส่วนเจิงโนกระหว่างสารลดแรงตึงผิวต่อมอนโนเมอร์ที่เหมาะสมอยู่ที่อัตราส่วน 1:12 ทั้งระบบความร้อนและระบบในโครงเวฟ เมื่อเปรียบอัตราการสร้างพิล์มพบว่า ระบบในโครงเวฟจะให้อัตราการสร้างพิล์มต่อเวลาเร็วกว่าระบบความร้อน แต่ในระบบความร้อนจะให้ปริมาณพิล์มมากกว่าในระบบในโครงเวฟ ณ สภาวะที่ดีที่สุดของแต่ละระบบ จากการวิเคราะห์น้ำหนักโนเลกุลพบว่าระบบในโครงเวฟจะให้น้ำหนักโนเลกุลสูงกว่าระบบความร้อนเนื่องมาจากผลของสารน้ำไฟฟ้าที่เกิดขึ้นจากการวนการให้ความร้อนทำให้เกิดการเรียงตัวในทิศทางเดียวกันของมอนโนเมอร์ ส่งผลให้ขั้นตอนของการสินสู่ดูปฏิกริยาเกิดขึ้นช้าทำให้ได้พิล์มพอลิเมอร์ที่มีน้ำหนักโนเลกุลมาก นอกจากนี้ยังพบว่าหากมีการใช้คลื่นในโครงเวฟกำลังสูง (600 และ 800 w) เป็นระยะเวลานานมีผลให้ได้ปริมาณพิล์มลดลง ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการขาดของสายโซ่พอลิเมอร์

จากการศึกษาสมบัติเชิงกลของยางธรรมชาติที่ผสมซิลิกาพบว่ายางธรรมชาติที่ผสมซิลิกาซึ่งปรับปรุงในระบบในโครงเวฟจะใช้ระยะเวลาในการคงรูปสั้นกว่ายางธรรมชาติที่ผสมซิลิกาที่ปรับปรุงในระบบความร้อน เนื่องมาจากผลของขนาดพิล์มที่เคลือบบนพื้นผิวซิลิกา แต่มีอัตราณากำความต้านทานต่อการดึง ค่า 300% โนดูลัส ค่าระยะยืดจนกระแท็ก ค่าความต้านทานต่อการฉีกขาด และค่าการทนต่อการศึกหรอ จะเห็นว่ายางธรรมชาติที่ผสมซิลิกาที่ปรับปรุงในระบบในโครงเวฟจะให้ค่าคุณสมบัติดังกล่าวต่ำกว่ายางธรรมชาติที่ผสมซิลิกาที่ปรับปรุงในระบบความร้อน เนื่องมาจากการขาดของปริมาณพิล์มที่เคลือบบนพื้นผิวซิลิกา

Microwave was used as an energy source to induce the reaction of admicellar polymerization to improve the surface properties of silica. The heat of microwave system was generated by friction between vibrating molecules of water and polar reagent. The rapidly increasing molecular heat of microwave system had the effect on reaction time and film formation. In this research, the several parameters, including microwave power, monomer concentration and initiator concentration, were investigated.

The results showed that the optimum mole ratio of surfactant to monomer was 1:12 of both thermal and microwave systems. The comparison between thermal and microwave systems showed the higher rate of film formation of microwave system than that of thermal system, whereas the amount of film formation of microwave system was lower than that of thermal system at optimum condition of both systems. From the molecular weight analysis, the results showed that the molecular weight of formed film of microwave system was higher than that of thermal system because of the molecular direction effect retarding the chain transfer reaction of the termination step. Moreover, using high microwave power at 600 and 800 watts decreased the amount of formed film because of depolymerization effect.

The properties of the natural rubber compound mixed with the admicellar modified silicas by thermal and microwave systems were studied in the terms of cure time, tensile strength, 300% modulus, elongation at break, tears strength and abrasion resistance. The results showed that the cure time of microwave modified silica/rubber compound was shorten, comparing that of thermal modified silica/rubber compound, due to the size of polymeric film coated on silica surface. The mechanical properties – tensile strength, 300% modulus, elongation at break, tears strength and abrasion loss – of microwave modified silica/rubber were lower than that of thermal modified silica/rubber, due to the amount of polymeric film coated on silica surface.